

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXIII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

III РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 31

София, сѣбота, 24 февруарий

1934 г.

42. заседание

Четвъртъкъ, 22 февруарий 1934 година

(Открито отъ подпредседателя Н. Шоповъ въ 16 ч. 30 м.)

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е :

	Стр.		Стр.
Отпуски, разрешени на народни представители	709	5) за освобождаване на Рокфелеровата фондация отъ мита и берии. (Първо и второ четене)	714
Законопроекти:		6) за извънбюджетенъ (свръхсметненъ) кредитъ отъ 200.000.000 л. за изплащане стойността на отчужденитѣ за държавни нужди недвижими имоти. (Първо четене)	714
1) за обществено подпомагане. (Второ четене — продължение докладването и приемане)	710	7) за измѣнение и допълнение на закона за уреждане на личнитѣ и ипотечарни заеми, дадени на пострадали отъ войнитѣ за постройка на жилища отъ 19 априль 1927 г., обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ бр. 20, отъ 27 априль 1927 г. (Второ четене)	715
2) за откупуване отъ държавата мѣстото и зданието, находящи се въ София, ул. „Славянска“ № 1. (Първо и второ четене)	712	Предложение за одобрение подписаната въ Анкара на 22 декемврий 1933 г. ветеринарна конвенция между България и Турция. (Приемане)	717
3) за отпускане народна пенсия на д-ръ Т. Гатевъ, бившъ министъръ, и на съпругата на починалия бившъ министъръ-председател Андрей Ляпчевъ — Констанца А. Ляпчева, отъ София. (Първо и второ четене)	712	Дневенъ редъ за следващото заседание	718
4) за изплащане задълженията на бѣжанцитѣ къмъ държавата съ облигации отъ 6% държавенъ заемъ отъ 1923 г. (Първо четене)	713		

Председателствуващъ Н. Шоповъ: (Звъни) Има нужното число народни представители. Обявявамъ заседанието за открито.

(Отъ заседанието отсъствуватъ следнитѣ г. г. народни представители: Аневъ Василь, Апостоловъ Драгомиръ, Бешковъ д-ръ Иванъ, Бояджиевъ Стефанъ, Василевъ Григоръ, Василевъ Славейко, Гаговъ Петъръ, Ганевъ Георги, Георгиевъ Стоянъ, Димитровъ Захари, Димитровъ Коста, Дрънски Димитъръ, Думановъ д-ръ Никола, Енчевъ Георги, Ецовъ Борисъ, Желябовъ Жеко, Запряновъ Петко, Калъповъ Георги, Каназирски Георги, Константиновъ Тома, Кораковъ Крумъ, Косачевъ Йорданъ, Костадиновъ Костадинъ, Кушевъ д-ръ Петъръ, Манаровъ Христо, Мариновъ Георги, Найденовъ Никола, Петковъ Стефанъ, Петровъ Дойчинъ, Пиронковъ Александъръ, Савовъ Сава, Сакъзовъ Янко, Станишевъ д-ръ Константинъ, Статевъ Христо, Стояновъ Георги, Ташевъ Димо, Христовъ Александъръ, п. Христовъ Георги, Христовъ Димитъръ, Цачевъ Цачо, п. Цвътковъ Кръстю, Чернококовъ Георги, Чирпанлиевъ д-ръ Никола, Чолаковъ Христо и Шопговъ Георги)

Съобщавамъ на Събранието, че бюрото е разрешило отпускъ на следнитѣ народни представители:

- На г. Добри Свиначовъ — 1 день;
- На г. Димитъръ Джанкардзалийски — 1 день;
- На г. Борисъ Докумовъ — 1 день;
- На г. Кръстю Пастуховъ — 1 день;
- На г. Иосифъ Марулевъ — 1 день;
- На г. Славейко Василевъ — 1 день;
- На г. Димо Ташевъ — 1 день;
- На г. Георги Калъповъ — 1 день;
- На г. Георги Казанаклиевъ — 2 дена;

На г. Георги Шишковъ — 2 дена;
 На г. Димитъръ Долбински — 2 дена;
 На г. Петко Пеневъ Колевъ — 2 дена;
 На г. Иванъ Дуковъ — 2 дена;
 На г. Григоръ Василевъ — 3 дни, и
 На г. Йорданъ Косачевъ — 6 дни.
 Пристъпваме къмъ първа точка отъ дневния редъ...

Г. Чешмеджиевъ (с. д.): Г. председателю! Азъ пакъ искамъ да питамъ, макаръ че ми омръзна вече да питамъ: кога ще бѣде поставена на дневенъ редъ моята интерпелация къмъ г. министъръ Костурковъ?

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Г. министъръ-председателъ ще съобщи това.

Г. Чешмеджиевъ (с. д.): Това не е работа на министъръ-председателя, нито на министъръ Костурковъ, а е работа на Камарата. Кажете има ли у насъ правилникъ, или нѣкакъвъ редъ, или нѣма? Ако нѣма, да се откажемъ отъ интерпелацията.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Г. Чешмеджиевъ! Вземамъ актъ отъ Вашето искане. Обаче бюрото не може да направи нищо по този въпросъ, понеже дневниятъ редъ, посоченъ отъ правителството, предшества този, определенъ отъ бюрото. Тѣй че когато се вотира дневниятъ редъ, който се предлага отъ правителството, вземете думата и направете предложението и, ако то се приеме, интерпелацията ще се постави на дневенъ редъ.

Г. Чешмеджиевъ (с. д.): Г. председателю! Бюрото не е тамъ само за да гледа какво става, а да върши нѣщо.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Бюрото на Камарата изпълнява правилника.

Г. Чешмеджиевъ (с. д): Изпълнявайте правилника, но ако Вие утре не ми съобщите, кога ще се постави на дневен ред моята интерпелация, ние ще вземемъ други мърки въ Камарата.

Отъ мнозинството: А-а-а! Много сте силни!

Г. Чешмеджиевъ (с. д): Или имаме известни права, или нѣмаме! Не може така! Ще захванемъ да хлопаме! (Оживление)

Председателстващъ Н. Шоповъ: (Звъни)

Г. Чешмеджиевъ (с. д): Три месеца станаха вече!

Председателстващъ Н. Шоповъ: Минаваме къмъ първата точка отъ дневния редъ: **второ четене на законопроекта за обществено подпомагане — продължение разискванията.**

Моля г. докладчика да докладва.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 37. „Известия за общественото подпомагане въ царството“ е официално издание на централния комитетъ за обществено подпомагане.

Тъ се получаватъ задължително въ всички общини.

Чистиятъ приходъ отъ абонамента на „Известия“ се внася въ общия фондъ за обществено подпомагане.

Абонаменти, такси за обявления и пр. се плащатъ, чрезъ т.-п. станции, агентуритъ и клоноветъ на държавнитъ банки, ж.-п. гари, секретарь-бирници, държавни бирници и всички лица и агенции, които общинскиятъ комитетъ обяви.

Всѣки органъ на общественото подпомагане събира срещу редовни квитанции и следи за събиране на абонаментитъ и такситъ за публикация за „Известията.“

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 37, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 38. Благотворителни ценности — марки, карти, адреси, значки, бандероли, квитанции и др. се издаватъ отъ централния комитетъ за обществено подпомагане, а се съхраняватъ и разпродаватъ отъ Българската земеделска банка и нейнитъ клонове, агенции и кореспонденти.

Формата, текстътъ и образитъ на тия ценности се установяватъ отъ централния комитетъ, а печатането се извършва безплатно отъ Държавната печатница и печатницитъ и литографитъ на разнитъ държавни учреждения — затворитъ и други специални държавни и обществени институти.

Контролтъ при отпечатването, съхранението, отчетността и продажбата на тия ценности става по реда и условията, по които се извършватъ тия действия съ държавнитъ ценности (гербови марки и др.).“

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 38, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 39. Отчетницитъ и всички органи по събирането на приходитъ за обществено подпомагане (чл. 36) сж длъжни безъ забава да внасятъ всички получени суми въ фонда за обществено подпомагане, който се съхранява и заведежда по специална текуща сметка при Българската земеделска банка и нейнитъ клонове.“

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 39, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 40. Централниятъ комитетъ разпредѣля постъпилитъ презъ годината суми въ общия фондъ за обществено подпомагане съ специална наредба всѣка година къмъ 1 януарий и която се оповестява чрезъ „Известия“, както следва:

а) 10% за помощенъ фондъ, наличнитъ суми отъ който сж въ изключително разпореждане на централния комитетъ за обществено подпомагане и служатъ за подпомагане на ония поддѣления и институти за обществено подпомагане, уреждани съ настоящия законъ, чиито разполагаеми срѣдства не достигатъ за задоволяване на тѣхнитъ нужди;

б) 20% за нуждитъ и въ разпореждане на централния комитетъ за обществено подпомагане;

в) 30% за нуждитъ и въ разпореждане на околийскитъ комитети за обществено подпомагане, и

г) 40% за нуждитъ и въ разпореждане на общинскитъ комитети за обществено подпомагане.

Сумитъ за околийскитъ и общинскитъ комитети се разпредѣлятъ отъ централния комитетъ, като самото разпредѣление става съразмѣрно организиранитъ служби за обществено подпомагане.

Забележка. Помощниятъ фондъ остава незасегнатъ докато нарастне до 100.000.000 л. Тая сума остава незасегната завинаги, като се използва само следващиятъ прирастъ безъ лихвитъ“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Стойне Ризовъ.

С. Ризовъ (з. Ст. В): Г. г. народни представители! Вземамъ думата по чл. 40 съ цель да предизвикамъ г. министра да даде известни обяснения. По буква а отъ тоя членъ, 10% отъ събраната сума се предвижда за помощенъ фондъ въ разпореждане на централния комитетъ; споредъ буква б, 20% оставатъ въ разпореждане на централния комитетъ; споредъ буква в — 30% за околийскитъ комитети, и, споредъ буква г — 40% за общинскитъ комитети. Азъ искамъ да зная, разпредѣлението на тѣзи събрани суми за благотворителност на беднитъ не е ли несправедливо? Или пъкъ ако г. министрътъ ме оповестява, тогава да каже 30-тъ %, предвидени за околийския комитетъ, на кои бедни ще се раздаватъ?

Министръ д-ръ А. Гиргиновъ: На беднитъ отъ околията.

С. Ризовъ (з. Ст. В): Въ района на околийския центъръ, или въ района на цѣлата околия?

Министръ д-ръ А. Гиргиновъ: Въ района на цѣлата околия. Всичко е за цѣлото.

С. Ризовъ (з. Ст. В): Това ми бѣше думата.

Министръ д-ръ А. Гиргиновъ: Околийскитъ комитети ще раздаватъ на околийтъ, а централниятъ комитетъ е за цѣла България.

С. Ризовъ (з. Ст. В): Тогава защо има нужда да се предвиждатъ 40% за общинскитъ комитети?

Министръ д-ръ А. Гиргиновъ: Защото тѣ иматъ сж-щевременно и известна служба. То отива направо, а другото дохожда отъ околията, а следъ това отъ централния комитетъ ще дойде пъкъ другото — 20%. Такава е цѣлата организация.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 40, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 41. Разходитъ на комитетитъ, приютитъ и всички институти за обществено подпомагане сж строго определени въ тѣхнитъ годишни бюджети, които се съставляватъ винаги съ огледъ на строго определѣния приходъ отъ процентно определѣнитъ суми на общия фондъ и приходитъ отъ общинскитъ и околийски комитети.

Превишението на определѣнитъ въ бюджета разходи остава въ тежестъ на лицата, които сж допустнали и извършили разходи.

Всички разходи се правятъ по общия редъ за извършване на държавнитъ разходи и спазване закона за отчетността, подъ контролъ на Върховната сметна палата“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 41, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 42. Службата по приходитъ и разходитъ на общия фондъ е съсрѣдоточена при централния комитетъ.

Разпредѣленитъ и дадени въ разпореждане суми на всички комитети се записватъ въ тѣхенъ кредитъ и се изплащатъ срещу документи съ платежни заповѣди, като и тая служба се урежда съ специална наредба отъ централния комитетъ“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 42, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 43. Служебнитъ писма и телеграми, както и пощенскитъ колети, ценни писма и др., се освобождаватъ отъ плащане на установенитъ такси.

Българскитъ държавни железници превозватъ безплатно всички материали и продукти на службитъ за общественото подпомагане.

Хартията и материалитъ за благотворителнитъ ценности се освобождаватъ отъ мито.

Печатнитъ издания на централния комитетъ се разнасятъ безплатно отъ превозната и др. служби въ страната“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 43, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 44. Имотитъ на комитетитъ и институтитъ за обществено подпомагане се освобождаватъ отъ плащане на всѣкакви държавни, общински и др. данѣци, такси и пр., включително и такситъ за консомативнитъ предмети, като вода, електрическа енергия и пр.

Направенитъ дарения за сѣщитъ институти, подь каквато и да било форма и въ каквато и да било размѣръ, по право и безъ всѣка друга формалностъ, се освобождаватъ отъ плащане на безвъзмездно мито и др. такси и берии“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 44, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„VII. Контрола.

Чл. 45. Всички комитети за обществено подпомагане, ведно съ всички служебни лица, следятъ и взематъ мѣрки въ цѣлата страна за точното приложение на настоящия законъ.

Въ задължение сѣщо така е и на всички служебни лица отъ всички общински и държавни учреждения да следятъ и установятъ съ актъ всѣко извършено нарушение или престѣпление по закона, като още сѣщия день предаватъ акта на общинския комитетъ.

Членоветъ и служебнитъ лица при всички институти на общественото подпомагане, а сѣщо така и свещеницитъ, учителитъ, секретарь-бирницитъ, държавнитъ бирници, членоветъ на общинскитъ съвети и училищнитъ настоятелства, сѣ съ правата и задълженията да следятъ и констатирайтъ съ актъ всѣко нарушение по тоя законъ.

Забележка. Специалната служба по контрола се урежда съ наредба отъ централния комитетъ, която включва въ себе си и контрола по службитъ, приходитъ и разходитъ на общественото подпомагане.

Законътъ за финансовата инспекция се прилага догледно, доколкото не отмѣнява установенитъ съ настоящия законъ полжения.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 45 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 46. Министерътъ на вътрешнитъ работи и народното здраве чрезъ своитъ органи упражнява общъ контролъ върху дѣлото на общественото подпомагане въ царството.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 46 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„VIII. Наказания.

Чл. 47. Извършенитъ нарушения по настоящия законъ се установяватъ съ актове, подписани поне отъ две лица, и се наказватъ съгласно настоящия законъ.

За всички престѣпления, злоупотрѣблени на суми или материали, подправка на благотворителни ценности и всѣкакви други престѣпни деяния при службитъ на общественото подпомагане, провиненитъ се наказватъ споредъ общия наказателенъ законъ. Присѣдитъ се публикуватъ въ „Известия“.

Ако провиненото лице е на държавна, окръжна или общинска длъжностъ — то се уволнява отъ службата“.

Х. Мирски (д): Моля да се махне отъ третата алинея думата „окръжна“, защото не сѣществува такава длъж-

ностъ и да остане само „държавна или общинска длъжностъ“.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Съгласенъ съмъ.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема предложението на народния представител г. Мирски, съ което е съгласенъ г. министърътъ на вътрешнитъ работи, да се махне думата „окръжна“ отъ третата алинея, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Който приема чл. 47, съ вотираното измѣнение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 48. Необлепането съ благотворителна марка въ посочения отъ закона размѣръ, констатирано съ актъ, се наказва споредъ правилата за нарушенията на закона за гербовия налогъ. Глобата въ тия случаи се налага поотдѣлно и на продавача и на купувача, а самото нарушение може да бѣде констатирано отъ всѣки гражданинъ и гражданка въ присѣствието на още две лица.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 48 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 49. Устройването на благотворителни лотарии или на други подобни игри, както и събирането на пожертвувания безъ разрешение на комитета за обществено подпомагане се забранява.

Сѣщо така не се позволява просията подь каквато и да било форма.

Нарушителитъ се наказватъ съгласно настоящия законъ“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 49 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 50. Служебни и частни лица, които сѣ злоупотрѣбили съ срдѣства, материали и продукти, предназначени за общественото подпомагане, които сѣ подправили и пуснали въ обращение благотворителни ценности; които подь каквато и да било форма сѣ присвоили срдѣства на благотворителността; които сѣ умисълъ сѣ надвели надь опредѣленитъ въ закона такси и др., безъ да издатъ нужния документъ; които използватъ материали, превозни и др. срдѣства на общественото подпомагане за лични или на свои близки цели и облаги; които по явна немарливостъ сѣ увредили съ известни суми общия фондъ; които безъ оправдателни причини не сѣ изготвили навреме необходимитъ и благотворителни ценности; които, въпрѣки поканата, не се отчитатъ навреме за повѣренитъ имъ суми и ценности — осѣждатъ се да заплатятъ едновременно и нанесената щета и глоба до 50,000 л., независимо отъ преследването и наказанието по общия наказателенъ законъ.

Всѣка сума, предназначена за общия фондъ, се внася съ вносенъ листъ въ седмодневенъ срокъ отъ постѣпленieto и направо въ самия фондъ. Могатъ да бѣдатъ оправдани закъснения до 15 дена само отдалечени отъ центъра на банковата агентура, или за суми не по-големии отъ 10,000 лева, за задържането на които е получено специално разрешение отъ околийския комитетъ. Всѣко противно действие е злоупотрѣбление по служба и се наказва съгласно предшествуващата алинея“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 50 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 51. Подпомагани, поддържани и подслонени бедни и нуждаещи се лица, които съ сдѣйствиата си прѣчатъ, или умишлено вредятъ дѣлото на общественото подпомагане, или пъкъ безъ уважителни причини откажатъ изпълнението на възложена имъ по това подпомагане работа, по решение на общинския комитетъ, надлежно утвърдено отъ околийския такъв — се лишаватъ отъ всѣкаква помощ и поддрѣжка. Такива лица, за които се установи, че сѣ измамнически действия или подправени документи, или по другъ нереденъ начинъ сѣ получавали двойни помощи, или пъкъ сѣ получавали помощъ или издрѣжка, на каквито не сѣ имали право, такива лица, освенъ че отговарятъ по наказателния законъ, още се лишаватъ и отъ всѣкакво ползуване въ бѣдеще отъ как-

вито и да било помощи, а даденитѣ имъ помощи се изискватъ обратно“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 51 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 52. Всички нарушения на настоящия законъ, за които не се предвижда друго наказание или глоба, се наказватъ съ глоба до 5.000 лева, наложена отъ централния комитетъ по негова инициатива или въз основа доклада на общинския или околийския комитетъ.“

Така наложената глоба може да бѣде обжалвана отъ заинтересованата страна въ срокъ 1 месецъ отъ съобщението при централния комитетъ, който решава окончателно“.

Х. Мирска (д): Втората алинея отъ чл. 52 трѣбва да се премахне.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Комисията я махна.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): Погрѣшно е напечатана.

Р. Василевъ (д. сг): Кѣде ще бѣдатъ обжалвани глобитѣ?

Х. Мирски (д): Нѣма да бѣдатъ обжалвани.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема да се махне втората алинея, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Който приема чл. 52 така, както се докладва, безъ втората алинея, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 53. Наложениитѣ глоби по настоящия законъ се събиратъ на общо основание, както всички други глоби, и се внасятъ въ фонда за обществено подпомагане“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 53 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 54. Неизпълнителнитѣ нарежданията на чл. 27 отъ закона частни благотворителни институти загубватъ правото да се ползватъ отъ фонда за обществено подпомагане“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 54 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 55. Настоящиятъ законъ влиза въ сила съ публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“. Въ сѣщия день на публикацията се назначаватъ членоветѣ на централния комитетъ, който въ сѣщия день почва действията по приложението на закона и на първо мѣсто организирането на общата служба за общественото подпомагане.“

Докато се отпечататъ редовни благотворителни ценности, определенитѣ такси и др. се събиратъ срещу квитанции въ съответнитѣ учреждения и частни заведения, а вмѣсто благотворителни марки отъ малка стойностъ и благотворителни разписки, употребяватъ се временно посочени съ наредба отъ централния комитетъ знаци и отпечатъци.“

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 55 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 56. До изтичането на финансовата година държавата и общинитѣ разходватъ по тѣхния редъ предвиденитѣ суми за обществено подпомагане.“

Частнитѣ, държавнитѣ, общественитѣ и др. благотворителни институти продължаватъ дейността и съществуването си по тѣхнитѣ уставни положения, докато излѣзе съответната наредба отъ централния комитетъ.“

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 56 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Чл. 57. Настоящиятъ законъ отмѣнява всички законоположения и наредби, които сѣ въ противоречие съ установенитѣ въ него положения.“

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 57 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка втора отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за откупуване отъ държавата мѣстото и зданието, находящи се въ София, ул. „Славянска“ № 1.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ А. Кантарджиевъ (д): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 25)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема на първо четене законопроекта за откупуване отъ държавата мѣстото и зданието, находящи се въ гр. София, ул. „Славянска“ № 1, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Й. Качаковъ: Предлагамъ по спешностъ законопроекта да мине и на второ четене.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема предложението на г. министра на правосѣдието, по спешностъ законопроекта да се приеме сега на второ четене, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да го докладва.

Секретаръ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„ЗАКОНЪ“)

за откупуване отъ държавата мѣстото и зданието, находящи се въ София, на ул. „Славянска“ № 1.“

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема заглавието на законопроекта така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретаръ А. Кантарджиевъ (д): (Чете)

„Членъ единственъ.“

1. Разрешава се на министра на правосѣдието да купи за смѣтка на държавата отъ I-во Българско застрахователно дружество „България“ собственото на последното мѣсто, находящо се въ София, ул. „Славянска“ № 1, цѣлото отъ 755.30 кв. м., заедно съ съществуващитѣ върху него сгради, построени на 411 кв. м., за 8.000.000 лева, платими при изповѣждане на продажбата.

2. Продавачтъ се задължава да снабди държавата съ нотариаленъ актъ въ срокъ отъ единъ месецъ, следъ като бѣде поканенъ. Въ противенъ случай плаща неустойка 10% върху стойността.

3. Приемането на мѣстото и зданието да стане отъ комисия, назначена отъ министра на правосѣдието, съ протоколъ, подписанъ отъ нея и законния представителъ на продавача.

4. Общинскитѣ мита по издаване нотариалния актъ сѣ за смѣтка на продавача, а държавнитѣ мита, гербовиятъ налогъ — за смѣтка на държавата, отъ заплащането на които последната се освобождава.“

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема членъ единственъ така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ трета точка отъ дневния редъ — първо четене на законопроекта за отпусане народна пенсия на д-ръ Т. Гатевъ, бившъ министъръ, и на съпругата на починалия бившъ министъръ-председателъ Андрей Ляпчевъ — Констанца А. Ляпчева, отъ София.

Моля г. секретаря да го прочете.

Замѣстникъ-секретаръ И. Драгойски (д): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 40)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема на първо четене законопроекта за отпусане народна пенсия на д-ръ Т. Гатевъ, бившъ министъръ, и на съпругата на починалия бившъ министъръ-председателъ Андрей Ляпчевъ — Констанца А. Ляпчева, отъ гр. София, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

* За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 25)

Министър Д-ръ А. Гиргиновъ: Предлагамъ спешностъ на законопроекта.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ предложението на г. министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — законопроектътъ да се гласува сега, по спешностъ, и на второ четене, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да го прочете.

Замѣстникъ-секретаръ И. Драгойски (д): (Чете)

„ЗАКОНЪ *)

за отпущане народна пенсия на д-ръ Т. Гатевъ, бившъ министъръ, и на съпругата на починалия бившъ министъръ-председател Андрей Ляпчевъ — Констанца А. Ляпчева, отъ гр. София“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Замѣстникъ-секретаръ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 1. Отпуща се народна пенсия на д-ръ Т. Гатевъ, бившъ министъръ, въ размѣръ 2.500 л. месечно, и на съпругата на починалия бившъ министъръ-председател Андрей Ляпчевъ — Констанца А. Ляпчева, отъ гр. София, въ размѣръ 3.500 л. месечно“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 1 отъ законопроекта тѣй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Замѣстникъ-секретаръ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 2. Върху горнитѣ пенсии не се плаща добавъчно възнаграждение и процентно увеличение“.

Г. Т. Данаиловъ (д. ст): Това е излишно, защото сега нѣма добавъчно възнаграждение. По-рано имаше.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 2 тѣй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — първо четене на законопроекта за изплащане задълженията на бѣжанцитѣ къмъ държавата съ облигации отъ 6% държавенъ заемъ отъ 1923 г.

Моля г. секретаря да го прочете.

Замѣстникъ-секретаръ И. Драгойски (д): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 38)

Председателстващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Ингилизовъ.

И. Ингилизовъ (мак): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Внесенъ е отъ г. министра на финанситѣ законопроектъ за изплащане задълженията на бѣжанцитѣ къмъ държавата съ облигации отъ 6% държавенъ заемъ отъ 1923 г.

Г. министърътъ на финанситѣ е целилъ съ този законопроектъ да се улеснятъ бѣжанцитѣ, отъ една страна, и отъ друга страна, да могатъ да се ликвидиратъ задълженията имъ къмъ държавата за даденитѣ имъ земи и жилища. На пръвъ погледъ всѣки отъ г. г. народнитѣ представители би помислилъ, че се върши едно благодеяние на бѣжанцитѣ, като имъ се дава възможностъ съ тѣзи облигации, които сѣ получили срещу своитѣ имоти, завзети отъ грѣцкитѣ власти, да си изплатятъ задълженията къмъ държавата. Понеже тѣзи облигации сега се котираатъ на нашия пазаръ съ 50% отъ номиналната имъ стойностъ, мисли се, че бѣжанцитѣ се облагодетелствуватъ.

Г. г. народни представители! Бѣжанцитѣ, съгласно наложенитѣ на България конвенции, трѣбваше да напуснатъ своитѣ родни мѣста и да получатъ едно минимално възнаграждение срещу земитѣ, които оставиха тамъ. Вънъ отъ обстоятелството, че оценкитѣ на тѣзи земи бѣха много низки — така, напр., единъ декаръ нива, която тамъ се е продавала за 50 турски лири, е била оценена, да кажемъ, 500—600 драхми, равни на 1.200—1.300 л. наши пари — но тѣзи пари бѣжанцитѣ не можахъ да ги получатъ, а трѣбваше да получатъ облигации отъ 6% държавенъ заемъ отъ 1923 г., които да имъ се изплащатъ въ продължение

на 30 години и за които облигации въ последствие се предвидѣ да бѣдатъ пуснати въ тиражъ, за да иматъ една по-висока цена; но това вече се отмѣни по административенъ редъ. Така че бѣжанцитѣ не само бѣха обезщетени за своитѣ земи при едни много низки оценки, но и, вмѣсто пари, получиха само облигации съ много паднала стойностъ на нашия пазаръ. Освенъ това, на бѣжанцитѣ, за да бѣдатъ настанени у насъ, се раздадохъ отъ държавата земи, които бѣха оценени отъ комисииѣ споредъ тогавашнитѣ пазарни цени — 1922, 1923, 1924 г. — когато кризата не бѣше още настѣпила. Вѣрно е, че комисииѣ, които сѣ оценявали тѣзи земи, може да сѣ били по-нисходятелни и да сѣ оценявали земитѣ малко по-ниско отъ пазарнитѣ цени, обаче самитѣ пазарни цени тогава бѣха много по-високи, отколкото сѣ сега. Така напр., 1 декаръ, който е давалъ тогава 500—600 л. доходъ минимумъ, естествено, не е могълъ да бѣде оцененъ по-долу отъ 2—3 хиляди лева. Сега, обаче, този декаръ не може да даде доходъ и 100 л., а ако се продаде земята на свободния пазаръ, не могатъ да се взематъ за декаръ повече отъ 500—600 л. Азъ съжалявамъ, защото не знаехъ, че днесъ ще бѣде разгледанъ този законопроектъ, за да ви донеса една дѣска отъ с. Мансарлий, Ямболска околия, отъ къщитѣ, които бѣха направени тамъ за бѣжанцитѣ, която азъ можахъ да изтрѣгна отъ предприемача, за да видите, че тя не е по дебела отъ 4—5 мм. Направиха се маса здания, отдадени на търгъ, които по трѣжна цена коствуватъ 80 до 100 хиляди лева. И ако вземемъ да направимъ смѣтка за задълженията на единъ бѣжанецъ къмъ държавата, ще видите, че тѣ ще възлѣзатъ на стотици хиляди лева. Напр., дадена му е земя 40 декара по 2.000 л. — 80.000 л.; направена му е къща по търгъ отъ държавата за 80.000 л. — станаха 160.000 л.; като прибавимъ една кола, оценена тогава за 10—12 хиляди лева, 1 чифтъ копе или волове, оценени сѣщо така за 10—12 хиляди лева, жито, дадено за семе, оценено за 6—7 лева единия килограмъ, виждате, че задълженията на единъ бѣжанецъ, селско-стопански настаненъ, къмъ държавата възлизатъ на около 200 хиляди лева, само лихвитъ на които сѣ повече отъ 16.000 л. годишно. А вие знаете какво е днесъ положението на земледѣлца-стопанинъ, дали той може да плаща лихви, дали може да изкара прехраната на семейството си.

Сега ни се представя този законопроектъ, съ който се иска да се улеснятъ, единъ видъ, бѣжанцитѣ въ изплащането на земитѣ и имотитѣ, които имъ сѣ дадени, отъ една страна, а, отъ друга страна, държавата да прибере една частъ отъ вземанията си. Но, г. г. народни представители, азъ мисля че преди да гласуваме този законопроектъ, ние трѣбва да ревизираме ценитѣ, по които сѣ били дадени било недвижимитѣ имоти, къщи и земи, на бѣжанцитѣ, било инвентарнитѣ предмети. Иначе положението на тия бѣжанци ще се влоши още повече. Защото единъ бѣжанецъ, който е получилъ облигации за 100.000 л., да кажемъ, а има 200.000 л. задължения къмъ държавата, той и облигациитѣ си ще даде и пакъ ще остане задълженъ за полвината отъ така високо оценениятъ му имотъ, който му е даденъ; и не само той, но и внуцитѣ и правнучитѣ му нѣма да могатъ да се издѣлжатъ. И затова ще видите на много мѣста бѣжанци, които сѣ настанени, понеже не могатъ да изкарватъ прехраната си отъ земитѣ, които имъ сѣ дадени, напускатъ и земледѣлие, и къщи и отиватъ въ по-голѣмитѣ центрове, за да могатъ тамъ съ наеманъ трудъ да изкаратъ прехраната си.

Ето защо моля почитаемото Народното събрание, преди да гласува този законопроектъ, да обмисли въпроса какъ трѣбва да бѣдатъ преоценени земитѣ, къщитѣ, инвентарнитѣ предмети и други, дадени на земледѣлци-бѣжанци, за да можемъ веднѣжъ за винаги да ликвидираме съ този въпросъ. Иначе азъ съмъ убеденъ, че и да гласуваме този законъ, нѣма да се намѣри нито единъ бѣжанецъ, който да бѣде будала да даде на държавата каквито и да било облигации.

Това е, което имахъ да кажа по този въпросъ.

Моля г. министра на финанситѣ да вземе подъ внимание казаното отъ менъ.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Искан ли другъ думата?

Министъръ С. Стефановъ: Да се изпрати законопроектътъ въ комисията.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за изплащане задълженията на бѣжанцитѣ къмъ държавата съ облигации отъ 6% държавенъ заемъ отъ 1923 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

*) За текста на законопроекта приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 40.

Пристъпваме към следната точка пета от дневния ред — първо четене законопроекта за освобождаване на Рокфелеровата фондация от мита и берии.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Замъстник-секретарь И. Драгойски (д): (Прочита законопроекта изцъло, заедно съ мотивитъ към него — вж. прил. Т. I, № 37)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за освобождаване на Рокфелеровата фондация от мита и берии, моля, да вдигнатъ ръжката. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ С. Стефановъ: Предлагамъ, по спешностъ, законопроектътъ да се приеме и на второ четене.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ предложението на г. министра на финанситъ, законопроектътъ, по спешностъ, да се приеме и на второ четене, моля, да вдигнатъ ръжката. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта на второ четене.

Замъстник-секретарь И. Драгойски (д): (Чете)

„ЗАКОНЪ“)

за освобождаване на Рокфелеровата фондация от мита и берии“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ ръжката. Мнозинство, Събранието приема.

Замъстник-секретарь И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. I. Освобождаватъ се отъ плащане на мито, акцизъ, общински налози и всички други данъци, такси и берии материалитъ, пособията, апаратитъ, инструментитъ, лѣкарствата, химикалитъ, превознитъ сръдства и изобщо всички видове предмети, които Рокфелеровата фондация (The Rockefeller Foundation) внася въ страната съ свои сръдства за нуждитъ на издържанитъ или подпомаганитъ отъ фондацията здравни учреждения и здравни служби“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. I, моля, да вдигнатъ ръжката. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към следната точка шеста от дневния ред — първо четене законопроекта за извънбюджетенъ (сврѣхсмѣтенъ) кредитъ отъ 200.000.000 л. за изплащане стойността на отчужденитъ за държавни нужди недвижими имоти.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Замъстник-секретарь И. Драгойски (д): (Прочита законопроекта изцъло, заедно съ мотивитъ към него — вж. прил. Т. I, № 39)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министърътъ на финанситъ.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Отъ проучванията, които се направиха въ Министерството на финанситъ, въ връзка съ съставянето на бюджета тази година, както и миналата година, пролича, че има настѣбрани отчуждения на недвижими имоти, за разни цели, отъ редъ години, които не сѣ изплатени. Да се предвидятъ нуждитъ суми въ редовнитъ бюджети е абсолютно невъзможно, защото сумата, около 200 милиона лева, да се разхвърля за изплащане даже въ 2-3 години, при днешнитъ условия, не може. Ето защо Министерството на финанситъ още миналата година, като се натъкна на този голѣмъ размѣръ неизплатени отчуждения отъ миналото, направи едни основни проучвания и взема съгласието на Министерския съветъ, за да може да се ликвидира съ тѣхъ дългосрочно, да се разхвърлятъ върху нѣколко последующи бюджети и по този начинъ по-леко да стане тѣхното очистване.

Въ законопроекта ще видите нѣколко категории изплащания, както по отношение на сроковетъ, тѣй и по отношение размѣра на лихвитъ. Причината, за да бждатъ така категоризирани тия изплащания, се състои въ следното. Отъ бюджетитъ презъ последнитъ 5—6 години ще видите, че сумитъ, които сѣ били предвидени по разнитъ министерства за изплащане на тия отчуждения, сѣ били

недостатъчна и като такава не е имало възможностъ справедливо да се плаща на всички ония, които иматъ да взематъ било по-отрано, било на тия, вземанията на които не сѣ сѣдебни решения. Вземанията сѣ различни: едни сѣ съдебни решения и носятъ 12% лихва, намалена отъ една година насамъ на 8%, а друга, голѣма частъ, не носятъ абсолютно никаква лихва.

Следъ дълги проучвания ние направихме една класификация, за да можемъ да дадемъ едно сравнително справедливо разрешение на този въпросъ. Тия хора, които досега не знаеха кога ще си получатъ паритъ отъ държавата, така, при една, макаръ малка, лихва и съ дълги срокове, да знаятъ, че ще получатъ нѣщо и да се очистятъ този баластъ отъ неизплатени отчуждения, които въ по-голѣмата си частъ носятъ лихви по съдебни решения. Тѣй като ние разхвърляме плащанията съ около 20—25 милиона лева максимумъ сръдно годишно на бюджетъ, ще може въ единъ максималенъ срокъ отъ 15 години тѣзи отчуждения да бждатъ разчистени. Ония, които иматъ съдебни решения, представляватъ приблизително следното: 1/4 отъ тѣхъ сѣ получили повечко, надъ 80% отъ своитъ вземания, а 3/4 — по количество на кредиторитъ къмъ държавата, а не по сумитъ, защото първитъ сѣ много едри — сѣ получили, сравнително, много малко.

При това положение, ние въ законопроекта сме раздѣлили вземанията на две категории: едни, които сѣ лихвоносни, и други, които не сѣ лихвоносни. Лихвоноснитъ, вземанията по съдебни решения, ги раздѣляме също на две категории: първа категория — които сѣ изтеглени досега отъ главницата повече отъ 50% и втора категория — които сѣ изтеглили отъ главницата по-малко отъ 50%. На еднитъ — които сѣ получили повече отъ 80% — имъ определяме най-дългия срокъ за изплащане — 15 години съ 2% лихва, за да можемъ да напоявимъ една компенсация за досегашното имъ получаване на 12% лихви, понеже тѣ иматъ придобити права и не можемъ да искаме да връщатъ. Съ това балансиране ще може да имъ се падне 6—7% лихва. Може да се каже, че тѣ сѣ най-благодетелствуванитъ по начина, по който се разрешава въпросътъ. Втората категория кредитори, сѣ изтеглени вземания подъ 50%. фактически сѣ изтеглили между 10 и 18%. Тѣ ще получатъ своитъ вземания въ 12 години съ една лихва отъ 3%. Другитъ вземания, които не сѣ по съдебни решения, ги категоризирахме по размѣри. Разпредѣлението, както се вижда отъ самия законпроектъ, е следното: най-дългиятъ срокъ 10 години и 4% лихва е предвидено за тия вземания, които сѣ надъ 500 хиляди лева. 7 години срокъ и 4% лихва е предвидено за вземанията въ размѣръ отъ 200 до 500 хиляди лева, а най-късиятъ срокъ, 5 години, също съ 4% лихва, е предвиденъ за вземанията до 200 хиляди лева. Прави се едно предпочитане на ония, които ще взематъ съкровищни свидетелства до 50 хиляди лева, за да могатъ да изплащатъ съ тѣхъ 50% отъ данъцитъ си.

Г. г. народни представители! Може би сумата ще ви се види доста крупна, но трѣбва да ви кажа, че се касае за единъ въпросъ, който не можеше да остане за по-дълго време неликвидиранъ. Защото, ако не се ликвидира, носи тежести, 12% лихва — по новия законъ 8% — и създава едно благоприятно положение за тия, които сѣ съдебни решения, а сѣ злопоставени другитъ, които не само че не сѣ получили нѣщо по главницата, но нѣма да получатъ и никакви лихви. Едно по-справедливо разрешение отъ това, което ние даваме, смѣтамъ, че е невъзможно. Тая ликвидация се налага.

Моля ви, следъ тия кратки обяснения, които ви дадохъ, да гласувате законопроекта на първо четене, а въ комисията ще ги разгледаме, за да видимъ, дали не бихме могли да направимъ нѣкои корекции, съ които да се внесе още по-голѣма справедливостъ. Всички справедливи бележки ще ги приема съ най-голѣмо удоволствие. Обаче бързамъ да заявя, че едно по-голѣмо продължение на сроковетъ отъ туй, което предвижда законпроектътъ, не може да стане, защото има още много други работи, други тежести да се ликвидиратъ, като се вписватъ въ сегашния бюджетъ и ще се вписатъ въ близкитъ бюджети, които ще дойдатъ и нѣма възможностъ да се направи по-голѣмо разхвърляне. И най-сетне, това е необходимо, за да се спаси авторитетътъ на държавата и довѣрието къмъ нея макаръ и по този начинъ да се види, че държавата се е замислила да плати на хора, които безъ този законъ не знамъ кога биха си получили паритъ отъ нея. При нищожнитъ предвиждания, които сѣ правени досега въ бюджета, отъ 1—2 милиона лева, вие разбирате сами по какъвъ начинъ се е плащало. (Ржкоплѣскания отъ мнозинството)

*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 37.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Има думата народният представител г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д. сг): Само нѣколко бележки ще направя, защото дебатитѣ не сѣ прекратени.

При декларацията на г. министра, че законопроектътъ ще се изпрати въ комисията, където може да се направятъ поправки, може би е излишно да вземамъ думата, обаче дължа да обърна вниманието на комисията — ако случайно не мога да присѣтствувамъ на заседанието ѝ — че трѣбва да се направятъ известни малки корекции по отношение минимума. Минимумътъ отъ 1.000 л., които трѣбва да се плащатъ въ брой, е малкъ. Има отчуждения на бедни жители въ села и градове, презъ които имоти сѣ минали желѣзнопътни линии и шосета и отчужденитѣ имъ мѣста още не сѣ платени. Размѣтътъ 1.000 л. е много малкъ. А тия мѣста може да сѣ единственият имотъ на тия хора.

Та, г. министре, ще направя това предложение въ комисията — възможно е да не присѣтствувамъ на заседанието ѝ — да се увеличи минимумътъ до 1.000 л., които ще се плаща въ пари. Или ако не може да се направи друго, да се прибави още една малка категория за много кратъкъ срокъ за дребнитѣ отчуждения, при които сѣ лишени стопани отъ единственият имъ имот. За отчуждени имоти на стойностъ 2—3 хиляди лева стопанитѣ трѣбва да чакатъ 2—3 години, за да имъ се изплати.

Министъръ С. Стефановъ: Това сѣ остатъци, по-малки отъ 1.000 л., които ще се плащатъ въ брой и които не могатъ да влѣзатъ въ облигациитѣ.

Р. Василевъ (д. сг): Но не е опредѣленъ минимумътъ. Трѣбва да се опредѣли минимумътъ на сумитѣ, които ще се плащатъ въ брой.

Министъръ С. Стефановъ: Само остатъцитѣ подъ 1.000 л. ще се плащатъ въ брой.

Р. Василевъ (д. сг): Желателно е една частъ да се плати въ пари. Понеже въ законопроекта е казано, че тия суми ще се изплащатъ отъ икономии по текущия и следващитѣ бюджети, значи, една частъ ще може да се плаща въ пари.

Министъръ С. Стефановъ: По текущия бюджетъ.

Р. Василевъ (д. сг): Така е казано въ законопроекта. — Моля да се поставятъ и по-кратки срокове.

Втора бележка Има отчуждени имоти на обществени учреждения и на общини. Има общини, на които сѣ отчуждени имоти, а едновременно иматъ да даватъ на държавата и тамъ могатъ да се правятъ компенсации. На обществени учреждения нѣма да се плащатъ 10—15 години тѣхнитѣ отчуждавания, защото отъ своя страна тѣ иматъ задължения къмъ държавата и тѣхнитѣ задължения ще се обременяватъ съ лихви. Ако учрежденията не могатъ да плащатъ, нека се пристѣпи къмъ компенсации: на тия обществени учреждения или общини, които иматъ къмъ държавата лихвоносни задължения, вземанията имъ по отчужденията на имоти да се компенсиратъ въ полза на държавата.

Тия два въпроса да се разискватъ въ комисията и да се направятъ каквото може.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за извънбюджетенъ (свръх-сметенъ) кредитъ отъ 200.000.000 л. за изплащане стойността на отчужденитѣ за държавни нужди недвижими имоти, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Понеже комисията не е готова съ законопроекта по точка седма отъ дневния редъ, ще пристѣпимъ къмъ точка осма отъ дневния редъ — **второ четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за уреждане личнитѣ и ипотекарни заеми, дадени на пострадалитѣ отъ войнитѣ за постройка на жилища отъ 19 април 1927 г., обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ бр. 20, отъ 28 април 1927 г.**

Моля г. замѣстникъ-секретаря да прочете законопроекта.

Замѣстникъ-секретарь И. Драгойски (д): (Чете)

„ЗАКОНЪ“)

за измѣнение и допълнение на закона за уреждане личнитѣ и ипотекарни заеми, дадени на пострадалитѣ отъ войнитѣ за постройка на жилища отъ 19 април 1927 г., обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ брой 20 отъ 28 април 1927 г.“

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Замѣстникъ-секретарь И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 1. Къмъ чл. чл. 1 до 6 включително отъ закона за уреждане личнитѣ и ипотекарни заеми следъ думитѣ „опълченцитѣ-ветерани отъ Шипка“ се прибавятъ думитѣ: „ветеранитѣ-доброволци отъ доброволческата организация „Сливница“ — 1885 г.“

Председателстващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 1, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Замѣстникъ-секретарь И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 2. Къмъ чл. 6 на сѣщия законъ се добавя следната алинея:

До 31 декемврий 1929 г. заемитѣ сѣ безлихвени и всички внесени или удържани суми за лихви се приспадатъ отъ капитала“.

Председателстващъ Н. Шоповъ: Има думата народният представител г. Иванъ Ингилизовъ.

И. Ингилизовъ (мак): Г. г. народни представители! Въ чл. 2 на законопроекта се казва, че къмъ чл. 6 на сѣщия законъ се добавя следната алинея: „До 31 декемврий 1929 г. заемитѣ сѣ безлихвени, и всички внесени или удържани суми за лихви се приспадатъ отъ капитала“.

Това не се е спазвало, защото отъ Дирекцията на държавнитѣ дългове е дадено тълкуване, че на ония, които сѣ внесли известни погашения и лихви, трѣбва да се прихванатъ сумитѣ за лихви, т. е. на ония отъ длъжницитѣ, които сѣ мъчили да бѣдатъ по-изправни, да не имъ се намаляватъ лихвитѣ, а на батакчитѣ да се опростятъ.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): У насъ е така всѣкога.

И. Ингилизовъ (мак): Моля. — Г. г. народни представители! Когато е направено измѣнение на този законъ въ 1927 г., съ което сѣ опростени лихвитѣ на всички тия пострадали отъ войнитѣ до 31 декемврий 1929 г., имало се е предъ видъ тѣхното тежко положение. Азъ мисля, че отъ началото на 1930 г. до 1934 г. не само че не се е измѣнило къмъ подобрене тѣхното положение, но се е измѣнило въ по-голѣмо сѣтствие, въ по-лошо.

Ето защо азъ бихъ молилъ г. министра на финанситѣ и г. г. народнитѣ представители да се съгласимъ да замѣнимъ думитѣ „До 31 декемврий 1929 г.“ съ думитѣ „До 31 декемврий 1933 г.“ — само това. Въ комисията се говори и г. министърътъ на финанситѣ обеща да се обмисли този въпросъ и да се възприеме, што лихвитѣ да се опростятъ до 31 декемврий 1933 г.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): Това трѣбваше въ комисията да се обсъди. Г. докладчикъ! Въ комисията повдиганъ ли е този въпросъ?

И. Ингилизовъ (мак): Повдиганъ е.

Министъръ С. Стефановъ: Какво предлагате?

И. Ингилизовъ (мак): Въместо 1929 г., да стане 1933 г.

Министъръ С. Стефановъ: Тогава кои ще включимъ?

И. Ингилизовъ (мак): Продължава се срокътъ за безлихвието. А внесениѣ досега суми да се прихванатъ срещу главницата на дълга, като се намалятъ отпуснатитѣ заеми. Това сѣ заеми на пострадалитѣ отъ войнитѣ инвалиди, на опълченци отъ Шипка и пр.

Министъръ С. Стефановъ: Направете предложението.

И. Ингилизовъ (мак): Направилъ сѣмъ го.

*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 1.

Председателстващ Н. Шоповъ: Има думата народният представител г. Ради Василевъ.

Р. Василевъ (д.сг): Г. г. народни представители! Азъ поддържамъ предложението на г. Ингилизовъ. Това сж хора, които сж пострадали отъ войнитъ — инвалиди нещастници, на които сегашната криза още повече отеги положениято. Въ други закони, съ които дадохме облекчения, обикновено продължихме сроковетъ до 1931 г., до 1930 г. за тия хора, които нѣматъ възможност да плащатъ. При отегченитъ условия, при намалението на пенсиятъ, които имаха, очевидно е, че ще се капитализира една лихва, която само ще отеги по-нататъкъ тѣхното положение. Азъ бихъ помолилъ г. министра на финанситъ да се съгласи, за тая категория хора да се направи това облекчение — вмѣсто 1929 г., да се постави една по-късна дата.

Министъръ С. Стефановъ: Коя година предлагате?

Р. Василевъ (д.сг): Минимумъ 1931 г.

Министъръ С. Стефановъ: Въ втората алинея на чл. 2?

Р. Василевъ (д.сг): Да.

Министъръ С. Стефановъ: Направете предложението.

Н. Пждаревъ (д.сг.Ц): За сега, а до година ще гласуваме по-дълъгъ срокъ!

Председателстващ Н. Шоповъ: Има думата народният представител г. Авраамъ Аврамовъ.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Г. г. народни представители! Азъ мисля, че нѣма да направимъ престѣпление, ако за ония инвалиди, които до настоящия моментъ не сж могли да си платятъ своитъ заеми, а не ще могатъ да ги платятъ и въ утрешния день — тѣ сж извъредно много пострадали — всички единодушно вдигнемъ рѣка и имъ опростимъ всичкитъ задължения, защото тѣ сж вземали пари съ лихва, или сж били подпомогнати отъ държавата, само да се обезведатъ. Какво по-голъмо християнско дѣло ще извършите вие? Ние ще направимъ престѣпление, ако продължимъ още да тормозимъ тия нещастници. Дългъ на общественика е да настрѣчи утрешното поколѣние, да създаде поколѣние родолюбиво, а не да гледаме по улицитъ да ходятъ младежи, които да се биятъ въ гърдитъ, че сж родолюбви. Истинскитъ родолюбиви хора, които сж дали частъ отъ тѣлата си, ще трѣбва непременно да ги подпомогнемъ. Отъ това държавата нѣма да пострада, защото сумата не е голѣма. Нека направимъ една щедростъ отъ наша страна и докажемъ на идното поколѣние, че ние действително ценимъ ония, които сж дали части отъ тѣлата си за свободата на България, за да можемъ въ утрешния день да излѣземъ предъ това поколѣние и да му кажемъ, че всѣки, който пострада въ такива случаи, неговиятъ животъ е обезпеченъ, следъ като стане недѣлгавъ, неговото семейство не ще бѣде оставено немилно-недраго да се скита по улицитъ и по различнитъ краища на страната.

Като така, нѣма да направимъ зло, казвамъ, ако опростимъ задълженията, заемитъ, които сж отпущнати отъ по-рано на инвалидитъ и ветеранитъ.

Председателстващ Н. Шоповъ: Съгласенъ ли е г. министърътъ на финанситъ?

Министъръ С. Стефановъ: Въ чл. 2, алинея втора, съмъ съгласенъ, вмѣсто „1929 г.“, да се каже „1931 г.“, а въ чл. 3, вмѣсто „1930 г.“, да се каже „1933 г.“.

Председателстващ Н. Шоповъ: Има предложение отъ народния представител г. Ингилизовъ, въ чл. 2, въ добавената алинея, думитъ „до 31 декемврий 1929 г.“ да се замѣнятъ съ думитъ „до 31 декемврий 1933 г.“.

Има второ предложение отъ г. Ради Василевъ, думитъ „до 31 декемврий 1929 г.“, да се замѣнятъ съ думитъ „до 31 декемврий 1931 г.“. Г. министърътъ на финанситъ е съгласенъ съ предложението на г. Ради Василевъ.

Ще гласуваме най-напредъ предложението на г. Ингилизовъ.

И. Ингилизовъ (мак): Азъ се присъединявамъ къмъ предложението на г. Ради Василевъ, щомъ г. министърътъ не е съгласенъ съ моето предложение.

Министъръ С. Стефановъ: Азъ съмъ съгласенъ съ Вашето предложение, но въ чл. 3, вмѣсто „1 януарий

1931 г.“, да се каже „1 януарий 1933 г.“. Предложението на г. Ради Василевъ се отнася за чл. 2, алинея втора.

И. Ингилизовъ (мак): Тогава присъединявамъ се къмъ предложението на г. Ради Василевъ.

Председателстващ Н. Шоповъ: Които сж съгласни съ предложението на г. Ради Василевъ, думитъ „до 31 декемврий 1929 г.“, да се замѣнятъ съ думитъ „до 31 декемврий 1931 г.“, съ което е съгласенъ г. министърътъ на финанситъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има предложение отъ народния представител г. Авраамъ Аврамовъ, къмъ чл. 2 да се прибави следната забележка: „Опрощаватъ се завинаги всички суми на инвалидитъ, които сж отпущнати за строежъ на жилища“.

Министъръ С. Стефановъ: Азъ моля г. Аврамовъ да оттегли предложението си, защото, ако е въпросъ за опрощаване, може би и ние сме съ същото разположение, но трѣбва да се държи смѣтка, какво е възможно да се направи. При облекченията, които се направиха на инвалидитъ, азъ мисля, че имъ се дава едно значително улеснение. Не се касае за помощи, за пенсии и за заплати, а за заеми, отпущнати имъ за жилища. Отъ службата по държавнитъ дългове е преценено, какво облекчение може да имъ се направи.

А. Аврамовъ (з. Ст. В): Г. министре! Нѣма да могатъ да ги платятъ. Само ще ги тормозимъ.

Председателстващ Н. Шоповъ: Които приематъ предложението на г. Аврамовъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Които приематъ чл. 2, заедно съ вотираното преди малко предложение на г. Ради Василевъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 3. Съ същитъ облекчения се ползватъ и бѣжанцитъ, получили заемъ за обезавеждане, ако не сж се ползвали отъ закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ, като заплащатъ заемитъ си въ срокъ отъ 10 години, считанъ отъ 1 януарий 1930 г.“

Г. министърътъ предлага цифрата „1930 г.“ да се замѣни съ „1933 г.“

Министъръ С. Стефановъ: Т. е. съгласенъ съмъ съ предложението на г. Ингилизовъ.

Председателстващ Н. Шоповъ: Има думата народният представител г. Иванъ Ингилизовъ.

И. Ингилизовъ (мак): Г. г. народни представители! Азъ много благодаря на г. министра, че се съгласи да бѣде промѣнена датата отъ 1930 на 1933 г. Но когато се е създавалъ този законопроектъ, види се, ималъ се е предъ видъ първиятъ законъ, който е билъ поправенъ презъ 1927 г., въ който се казва, че ще се ползватъ и бѣжанцитъ отъ същитъ облекчения, „ако не сж се ползвали отъ закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ“.

Г. г. народни представители! Този заемъ не е използванъ толкова отъ тия бѣжанци, които сж селско-стопански настанени, а е използванъ повече отъ бѣжанци, настанени въ градоветъ. И сега често пъти единъ бѣжанецъ, настаненъ въ града, като отиде въ Земледѣлската банка да иска заемъ, понеже се натрупаха много плугове, грапи и пр., Земледѣлската банка му казва: ще ти дадемъ една грапа или единъ плугъ за 1500 л. и волею неволею той ги взема, за да може да вземе паритъ. Другъ пъкъ бѣжанецъ е коларъ и получава единъ конь или кола, пакъ по закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ. И щомъ е вземалъ такъвъ предметъ за 1500 л., той се лишава отъ облагитъ по тоя законъ.

Ето защо бихъ молилъ г. министра на финанситъ да се съгласи, тия думи „ако не сж се ползвали отъ закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ“ да се изхвърлятъ. По такъвъ начинъ ние облекчаваме всички бѣжанци, защото много малко сж ония, които сж селско-стопански настанени и сж получили земя. Затуй бихъ молилъ да се премахнатъ тия думи. Нѣма много да се ошети държавата.

Министъръ С. Стефановъ: Г. Ингилизовъ! Обяснете за каква категория се касае. Има много видове. Има отъ инвентаръ, има отъ земя, има отъ семена, има отъ гребла и т. н. Обяснете точно за каква категория се касае.

Р. Василев (д. сг): Азъ моля тая категория, за която говори г. Ингилизовъ, да се разгледа въ комисията, защото има нѣкои, които сѣ получили земя и си иматъ и къщи въ градоветѣ. Има и такива случаи. Една провѣрка да направимъ.

И. Ингилизовъ (мак): Азъ говоря за тѣзи, които не сѣ получили земя, защото подъ селско-стопанско настаняване ние разбираме онзи бѣжанецъ, който е получилъ, напримѣръ, 40—50 декара земя, дадена му е и къща и инвентаръ. Това разбираме подъ селско-стопанско настаняване на бѣжанцитѣ. Обаче бѣжанецътъ въ града, на когото сѣ дадени 20.000 л. заемъ, за да си построи икономическо жилище, и същевременно му е даденъ, да кажемъ, единъ плугъ или едно гребло, а не му е дадена земя, не е оземленъ; или, ако той е коларъ, му е дадена една кола или единъ конь; или понеже нѣма достатъчно земя, за да бѣде оземленъ съ 30—40 декара, сѣ му дадени само 2—3 декара земя, или пѣкъ семена за посѣвъ — на този бѣжанецъ, казвамъ, понеже всички тия инвентари сѣ дадени точно по закона за настаняване бѣжанцитѣ, не се дава правото да се ползува отъ този законъ. Ето защо, ако се изхвърлятъ тѣзи думи „ако не сѣ се ползували отъ закона за селско-стопанско настаняване на бѣжанцитѣ“, тогава тия хора ще могатъ да се ползуватъ отъ облекченията по настоящия законъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стойко Илиевъ.

С. Илиевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ ще подкрепя мнението на г. Ингилизовъ. Има бѣжанци, които сѣ настанявани по единъ специаленъ законъ отъ 1920 г. Този законъ не правѣше разлика между бѣжанци, селско-стопански настанени, и бѣжанци, настанени въ градоветѣ. Тия бѣжанци, които сѣ настанени въ градоветѣ, впоследствие съ новия законъ отъ 1926 г. бѣха раздѣлени въ три категории: първо, бѣжанцитѣ, които се занимаватъ съ земледѣлие, получиха до 40 декара земя; второ, бѣжанцитѣ, които иматъ известно занятие, като допълнение къмъ него имъ дадоха до градоветѣ земя отъ 5—15 декара за засѣване съ тютюнъ и т. н.; и, трето, бѣжанцитѣ, които не получиха нито педя земя, получиха само дворно мѣсто и заемъ, за да си построятъ икономични сгради. Положението на всички тия бѣжанци отъ денъ на денъ е по-тежко и държавата не може да разчита да получи онѣзи срѣдства, които имъ е дала. Ето защо, азъ смѣтамъ, че ако ние дадемъ известно облекчение, безъ разлика на всички тия бѣжанци, които сѣ получили заемъ, напримѣръ, въ намаление или въ неплащане на лихвитѣ до 1933 г., ще направимъ единъ актъ на справедливостъ. Тая категория отъ нашия народъ заслужава това облекчение, и Народното събрание може да даде тази подкрепа.

Азъ апелирамъ да не правимъ разлика между бѣжанцитѣ, които сѣ получили пари отъ бѣжанския заемъ, и бѣжанцитѣ, които сѣ взели заеми подъ гаранцията на държавата, а всички бѣжанци да се минатъ подъ една обща категория и всички общо да получатъ облекчението — да не плащатъ лихви за заемитѣ си до 1933 г. Въ тая форма правя предложение.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министрътъ на финанситѣ.

Министръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Вѣрно е, че щетата за държавата нѣма да бѣде особена, ако се приеме това искане, което се предявява. Но, въ всѣки случай, за да бѣдемъ спокойни, че не сме направили грѣшка, азъ ще моля да се съгласите, предложенията, които се правятъ да се отнесатъ въ комисията, и тамъ да се пререцятъ тѣ, да се направи нуждата провѣрка отъ службата, колко души сѣ и пр., и после, при третото четене, ако трѣбва да поправимъ нѣщо, да го поправимъ.

Обаждатъ се: Да.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): Особено къмъ тракийскитѣ бѣжанци трѣбва по-голяма снизходителностъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема предложението на г. Ингилизовъ, въ чл. 3 на края думитѣ „1 януарий 1930 г.“ да бѣдатъ замѣнени съ думитѣ „1 януарий 1933 г.“, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристѣпваме къмъ гласуването на чл. 3 съ декларацията, която направи г. министрътъ на финанситѣ—другитѣ предложения да бѣдатъ обсъдени въ комисията.

Който приема чл. 3 съ токущо приетото измѣнение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ Ингилизовъ.

И. Ингилизовъ (мак): Г. г. народни представители! Азъ искамъ подиръ чл. 3 на този законопроектъ да се предвиди новъ чл. 4, като сегашниятъ чл. 4 стане чл. 5.

Г. г. народни представители! Този законъ е измѣняванъ нѣколко пѣти, благодарение на обстоятелството, че е отъ такова естество и че такива сѣ хората, на които сѣ отпуснати заеми. Въ първоначалния законъ, въ чл. 19, ал. II, е казано: „Размѣрътъ на лихвитѣ ще се опредѣли отъ Дирекцията на държавнитѣ дългове, съвмѣстно съ бюрото за заселяване на бѣжанцитѣ“ и т. н. Впоследствие е опредѣлена лихва 6%.

Азъ бихъ молилъ г. министра на финанситѣ да се съгласи, сегашниятъ чл. 4 на законопроекта да стане чл. 5, а за чл. 4 да се предвиди новъ текстъ, въ който да се каже, че лихвата на тия заеми е 4%. Да се облекчи лихвата. Ако се съгласи г. министрътъ на финанситѣ, азъ правя това предложение. Или да се фиксира точно лихвата, за да знаятъ хората, каква лихва ще плащатъ. Въобще, лихвата да не бѣде неопредѣлена. Моля г. министра да се съгласи съ това.

Министръ С. Стефановъ: Какъ неопредѣлена! Лихвата ще бѣде такава, както е опредѣлена въ законитѣ, съ които сѣ дадени заемитѣ. Тукъ не говоримъ за размѣра на лихвитѣ, или за облекчаване въ лихвитѣ, а за облекчаване въ разсрочката и т. н. Също така смисълътъ на този законъ е да се засегне и една категория хора, които сѣ били пропуснати въ предшествуващия законъ.

И. Ингилизовъ (мак): Точно за тия хора азъ моля лихвата да бѣде 4%.

Министръ С. Стефановъ: За тѣхъ ще кажемъ, че лихвата остава същата, каквато е споредъ закона, по който имъ е даденъ заемътъ — ако се не лъжа, отъ 1927 г.

И. Ингилизовъ (мак): Ако не се съгласявате, нѣма защо да правя предложение.

Министръ С. Стефановъ: Не се съгласявамъ.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 4. Българската земеделска банка въ никой случай не повръща платенитѣ лихви на ликвидирани заеми или на такива, които биха се ликвидирали следъ приспадането отъ капитала на внесенитѣ и удържани лихви.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 4, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристѣпваме къмъ точка девета отъ дневния редъ — одобрение предложението за одобрение подписаната въ Анкара на 22 декемврий 1933 г. ветеринарна конвенция между България и Турция.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Замѣстникъ-секретаръ И. Драгойски (д): Прочита предложението изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 36)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който одобрява предложението за одобрение подписаната въ Анкара на 22 декемврий 1933 г. ветеринарна конвенция между България и Турция, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 27)

Има думата г. министрътъ на финанситѣ.

Министръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Последната точка десета, отъ дневния редъ е второ четене на законопроекта за бюджета, отчетността и предприятията. Макаръ че този законопроектъ е приврѣшенъ отъ комисията, понеже е съ извънредно голѣми поправки, трѣбваше да се прави едно основно преглеждане въ Министерството на финанситѣ и затова че можа да бѣде напечатанъ до тая вечеръ и раздаленъ. Може би ще бѣде напечатанъ тази вечеръ, но нѣма да успѣемъ да го раздадемъ. Затуй ще моля сега да вдигнемъ заседанието, като тоя законопроектъ ще остане да бѣде разглежданъ вѣроятно въ вторникъ, следъ като утре го раздадемъ.

За утрешното заседание на Народното събрание предлагам следния дневен редъ:

Трето четене законопроектитѣ:

1. За откупуване отъ държавата мѣстото и зданието, находящи се въ София, ул. „Славянска“ № 1.

2. За отпущане народна пенсия на д-ръ Гатевъ, бившъ министъръ, и на съпругата на починалия бившъ министъръ-председателъ Андрей Ляпчевъ — Констанца Ляпчева отъ София.

3. За освобождаване Рокфелеровата фондация отъ мита и берии.

4. За измѣнение и допълнение на закона за уреждане личнитѣ ипотечарни заеми, дадени на пострадалитѣ отъ войнитѣ за постройка на жилища, отъ 19 априлъ 1927 г.

Второ четене законопроектитѣ:

5. За общественото подпомагане.

6. За изплащане задълженията на бѣжанцитѣ къмъ държавата съ облигация отъ 6% държавенъ заемъ отъ 1923 г.

7. За извънбюджетенъ (върхъсмѣтенъ) кредитъ отъ 200 милиона лева за изплащане стойността на отчуждениитѣ за държавни нужди недвижими имоти.

8. За бюджета, отчетността и предприятията.

9. За ликвидация на заемитѣ, отпуснати по закона за направа на икономически къщи и за насърчение на жилищния строежъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Пждаревъ.

Н. Пждаревъ (д. сг. Ц): Г. г. народни представители! Както виждате, утре дневниятъ редъ, така, както го предлага г. министърътъ на финанситѣ, ще бѣде изчерпанъ въ много скоро време и пакъ ще трѣбва да се вдигне заседанието по липса на дневенъ редъ. Понсѣ правителството отдавна говори, че желае да се разгледаатъ интерпелациитѣ, които сѣ депозирани многу отдавна, азъ правя предложение, за утрешното заседание тѣ да бѣдатъ поставени на дневенъ редъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представителъ г. Анастасъ Капитановъ.

А. Капитановъ (з): Азъ ще моля г. министра на финанситѣ да се съгласи да се постави въ дневния редъ за

утре, като последна точка, и докладъ на прошетарната комисия.

Министъръ С. Стефановъ: Докладъ на прошетарната комисия, споредъ новия правилникъ за вътрешния редъ на Народното събрание не може да се постави, защото въ Финансовото министерство не сѣ готови съ законопроектитѣ за изпратенитѣ решения, които законопроекти да се внесатъ тукъ.

А. Капитановъ (з) Има изпратени решения.

Министъръ С. Стефановъ: Да, има изпратени решения, но тѣ трѣбва да се прегледатъ и да се съставятъ законопроектитѣ. Ние не сме имали време да ги прегледаме. Затова не мога да се съглася съ Вашето желание. Изглежда, че народното представителство ще има да се повърне и да разгледа отново правилника за вътрешния редъ на Народното събрание, който стовари на Финансовото министерство една голѣма тежестъ — да приготвява стотици законопроекти. Но при други случаи ще приказваме за това.

Г. Пждаревъ! Заповѣдайте да видите законопроекта за бюджета и пр. какви измѣнения е претърпѣлъ въ комисията. Това не е лека работа и не може да бѣде внесенъ лесно докладътъ на комисията.

Н. Пждаревъ (д. сг. Ц): Това е право.

Министъръ С. Стефановъ: По такъвъ законопроектъ не може да правимъ грѣшки. Не съмъ съгласенъ да се поставятъ интерпелациитѣ на дневенъ редъ.

Н. Пждаревъ (д. сг. Ц): Разбира се, че правителството никога нѣма да бѣде съгласно да се разгледаатъ интерпелациитѣ!

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема предложението отъ г. министра на финанситѣ дневенъ редъ за утрешното заседание, моля, да вдигне рѣжката. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. 50 м.)

Подпредседателъ: **Н. ШОПОВЪ**

Секретари: { **П. ПОПИВАНОВЪ**
А. КАНТАРДЖИЕВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**